

KONUNGENS VILJA.

Före revolutionsåret 1848 då Carl Albert af Sardinien ännu her-skade öfver sina faders land, brukade han gerna göra små rundresor, men alltid i största enkelhet och åtföljd af bara ett par personer ur sin hofstat.

På en sådan resa kom han till den lilla staden St. Jean de Maure, bekant för sin gamla, från öte århundradet härstammande katedral, i hvars grafhvalf stamfadern för konungarne af Sardinien hvilade.

Vid framkomsten drog han sig, trött af dagens strapasser, tillbaka till de för honom bestämda rummen. Han hade knappt kommit till ro, förrän huslockens gälla ton väckte upp honom, hvar på följde ett högljudt samtal i den stora salen. Några ögonblick derefter inträdde konungens kammarherre och stannade tycksam på tröskeln.

— Nå, min bästa märkis — frågade Carl Albert, något otålig öfver att hafva blifvit störd. — Hvad står på?

— Förlåt, ert majestät, härvarande domare beder enträget att få företa en resa. Det handlar om en högt viktig sak, som ej till uppkop. Han har med sig kyrkans kaplan, som jag personligen känner, och denne understödder hans bön om en kort audiens.

— Låt dem komma in — sade konungen. — Jag skall taga emot dem.

Han klädde hastigt på sig, och efter knappa fem minuter stodo presten och domaren i hans rum. — Ers majestät — började den senare med en djup bugning. — Ni är landets högste domare. Jag beder om förlåtelse, att jag vågat störa er hvila, men jag är i största behof att få ers majestäts domslut. I denna stafs fängelse befinner sig för närvarande en dödsdömd.....

Konungen tog ett steg tillbaka, men sade ingenting. Domaren förtor:

— Hade ert majestät i dag ej kommit hit, så skulle man i morgon till galgen hafva fört en oskyldig. Jag har själf följt domen öfver mannen, som var anklagad för att hafva mördat en skogvaktare. Alla omständigheter talade emot honom; hans brott var obestridligt. Efter slutade rättsförhandlingar har jag dock ännu en gång genomsett aktstyckena i målet, har pröfvat, jemfört och öfverlagt och kommit till den slutsatsen, att den dömd, som för öfrigt hårdnackadt nekar att hafva begått dådet, är oskyldig. Hvad som förmår honom att det oakadt underkasta sig dödsstraffet är för mig omöjligt att utgrunda. Man har fört hans hustru och hans tre söner till honom. Han har gråtit bittert, men ingenting bekänt. Då jag nu själf tror på hans oskuld, skulle jag ej mer kunna få ett ögonblicks lugn, om den olycklige det oakadt blefve afsträdd. Och af denna anledning har jag vågat störa ert majestät på denna sena timme. Jag lägger denne mans öde, hvilken lagen dömt skyldig, i ert majestäts händer.

Konungen hade uppmärksamhet hört på, men då han förblef tyst, tog kaplanen med upprörd stämma till orda:

— Ers majestät, jag är fängelsepredikant och har mottagit den dömdes bikt. Jag vet, att han är oskyldig, och han vill lida döden för att rädda en annan.

Carl Albert såg på de båda männen med allvarsam blick.

— Har ni ingen aning, herr domare — frågade han denne — för hvems skull den anklagade gör ett sådant offer?

— Nej, ert majestät, ej den ringaste aning.

— Så följ mig då ofördröjligen till fången — befalde monarken. — Jag skall utforska hans hemlighet.

— Huru! — stammade domaren. — Ers majestät skulle själf vilja besöka honom?

— Sade ni ej nyss, att jag är mitt folks högste domare? — frågade konungen skarpt. — Nåväl, jag vill här ej visa nåd, jag vill öfva rättvisa. Kom, min herre! Och ni, hr pastor — sade han till kaplanen — invänta här min återkomst.

— Men om René Duval vägrar att bekänna? — vågade domaren framkasta.

— Var lugn! För sin konung skall han tillstå sanningen.

Genom de öde och tysta gatorna, endast svagt upplyste af månens bleka ljus, skred Carl Albert fram vid domarens sida och lät denne under vägen berättat målets detaljer. Historien var enkel nog.

Ett bösskott, affyradt midt på ljusa dagen, hade satt hela byn, som varit skådeplatsen för brottet, i rörelse. Man fann dörren till den koja, som beboddes af Duvals familj, på vid garvel, hans gamle fader, dennes svfrötter och sonson voro inne i stugan, och utanför dörren under ett äppelträd låg skogvaktaren, träfad af två kulor, simmande i sitt blod. Men bredvid den döde stod René, likblek, med förskräckt uppsyn och vildt turrande blickar. Bössan, ur hvilken skottet kommit, tillhörde honom, och den döde var hans ovän och hade hotat att åtala honom för en småsak.

René hade begått det olycksalige dådet — det var klart som solens ljus. Alla trodde så, och därför dömdes han till döden.

— Men ändock är han oskyldig — slutade domaren sin berättelse. — Vederemo? var konungens enda anmärkning, och nu voro de vid fängelset.

Beledsagad af två fängvaktare inträdde monarken i den dömdes lilla dystra cell. Vid deras inträde rusade fången häftigt upp. Han hade påklädd hvilat på sin hårda bädd, och vid skenet af facklorna, som fängvaktarna fäst i en murspricka, kunde man tydligen se den stackars fångens förstörda och af smärta förvridna ansigte.

— Tala ni — befalde konungen domaren som med högtidlig och af rörelse darrande röst började:

— René Duval, i betraktande af det förfärliga brott, hvarför ni är anklagad, har domstolen i enlighet med det gudomliga budet: "Den som griper till svärd, skall med svärd förgås", dömt er till döden. Ni har en bra hustru, som nu skall blifva enka, och tre söner, som snart skola vara utan fader. Er familj, ert namn skall för evigt vara vanäradt, och er kropp skall till domedag hvilas i ovidig jord. Detta allt vet ni och vägrar ändock att tillstå sanningen. Ni har ej gjort er saker till brottet... det vet jag, men hvem är mördaren? Säg oss det, det är sista gången jag ber er! Ni är skyldig detta mot er själf och mot Gud, som hör och dömer oss.

Med sänkt blick hade René stått der under domarens tal. Nu såg han upp. Jag är oskyldig, förklarade han lugn, och om ni bara tror det, så är jag nöjd. Jag har ingenting vidare att säga och skall ingenting vidare säga.

— Du skall tala, min son. Din konung befäller dig! — ljöd Carl Alberts röst allvarig och fulltonig genom den låga cellen, medan monarkens högra hand berörde hans skuldra.

— Konungen? stammade han, fallande på knä, då han under den tillbakaåagna kappan såg den guldsmidas uniformen.

— Stå upp! befalde konungen. — Blott för Gud knäböjer den, som ej mera har någon nåd att utbedja sig af människor. Jag har kommit hit för att utrona sanningen. Vill du, att man skall säga om din konung, att han ej förstår att öfva rättvisa, att han sänder oskyldiga till schavotten och att han lemmande brottslige utan straff. Tala, min vän, jag lyssnar!

En hård strid afmålade sig i den dömdes drag. Sedan sade han med fast röst:

— Godt, jag skall tala, men först fordrar jag nåd för den andre.

— Fordrar! — utropade Domaren, förskräckt öfver detta djerfva språk.

René rättade sig stolt.

— I denna stund är jag likställt med konungen — sade han — och jag har rätt att säga: jag fordrar!

— Det är sant! — sade Carl Albert — som kände sig sällsamt berörd af detta uppträde. — Och jag gifver dig mitt kungliga ord, att "den andre" skall få nåd.

— Men först skall han inför domstolen och då få alla veta det? invände René.

Konungen såg honom stadigt i ögat och fattande hans valkige händer, sade han mildt: Nej, min son, han skall ej komma inför någon domstol, hans namn skall aldrig nämnas och du skall ej behöfva offra ditt lif för honom. Jag vet nu, hvem den skyldige är. Din fader är mördaren.

— Ja — erkände René sakt — min fader. Han är gammal och syndade af kärlek till mig... Jag kunde ej låta honom böta derför.

— Du är en god son — sade konungen rörd — Guks löfte, att den, som hedrar fader och moder, honom skall väl gå och han skall länge lefva på jorden, skall på dig gå i fullbord.

Få minuter derefter gick René Duval med högburet hufvud och till fängvaktarnes stora förvåning efter konungen till biskopens residens, der kaplanen väntade på monarkens återkomst.

— Herr Pastor — sade Carl Albert vänligt till denne — här kommer jag med ert skriftebarn. Tag en af hans söner och gör honom till en lika värdig prest som ni. Den andre skall han gifva mig, som skall göra honom till en dugtig soldat, den tredje må han behålla till hjälp vid skötandet af sin jord. Det är konungen val... en prest, en soldat och en bonde.

Och som konungen sagt, så blef det. I kraft af sin makt upphäfde han domen öfver René Duval, hvars oskuld han erkände, tillika förklarande, att han kände den verkliga brottslingen, som han dock funnit skäl att benäga. Men René följde troget sin konungs bud. Sin äldste son egnade han åt kyrkans tjänst, den andre gaf han fosterlandet och den tredje uppfostrade han till en enkel och dugtig bonde.

"FJÄRDINGENS ÄNDALYKT". Bonden: — De brann ju i prestgålden i mörse. Blef det nå'n värre skada?

Presten: — Ja, två års predikningar brunno totalt upp.

Bonden (kommande ihåg mången tråkig söndagsförmiddag): — De brann väl präktigt! De va' så torra.

ALLTID NÅGOT.

Mannen: — Har du funderat på hvad vi ska' ge din tant på hennes födelsedag?

Hustrun: — Nej inte precis, men som du vet, är hon en gammal mamself som aldrig haft något roligt i all sin dar. Om du derfor skulle skriva ett anonymt kärleksbrev till henne!

GOD FÖRTJENST.

SVENSKA MÄN ÖNSKAS.

Hvilka är villiga att etablera sig en inkomstbringande affär.

Vi önska att havr och en, fom är utan sysselsättning, eller ej har tillfredsällande arbete, och önskar att representera vår firma mot god betalning, skall förtroendefullt tillskriva oss, och vi skola sända Eder vårt liberala Erbjudande, jemte provver gratis. Vi önska endast en representant för hvarja distrikt, som ännu ej är upptagit. Man hänvänder sig till Dr. C. I. Shoop, Nor. 22, Racine, Wis.

BRÄCK kureradt i hemmet. Bok fritt. Adressera Dr. W. S. RICE, Box 276, Smithville Jefferson Co., New York.

J. H. Dawson, 570 MAIN STREET.

Fruktar, konfektyrer, ice cream och oetron. Middagar och supeer serveras.

DOMINION LINIENS KONGLIGE POSTÄNGARE VIA LIVERPOOL, THE ST. LAWRENCE OCH QUEBEC.

Den finaste och billigsta vägen från Europa till CANADA, MANITOBA OCH BRITISH COLUMBIA

Dominionliniens ångare äro alla af utmärkaste slag, stora och bekväma, bygda i vattentäta afdelningar och förda af mycket erfarna befälhafvare.

Fördickspassagerarnes sofrum äro stora och passagerarne erhålla tillräckligt med föda.

Mellanäckpassagerarnes bekvämligheter äro väl värda resandes uppmärksamhet.

Salongerna äro belägna i midten af fartyget, hvarst den minsta rörelsen eger rum och elegant möblerade. Uppmärksamma uppsare och uppsasserskor, skicklig och förekommande läkare samt skandinavisk tolk finnas om bord på hvarje ångare. Familjer åtskiljas icke. — Vid ångarnes ankomst till Quebec kommer bolagets tolk ombord för att möta och taga vård om passagerarne. Och nybyggare för Manitoba och British Columbia besväras icke af tulltjänstemän, emedan hela färden bär öfver britiskt område och sakerna äro därför tullfria. Resan med Canada Pacific-järnvägen göres från Atlantiska till Stilla hafvet på sex dagar. Emigranter beviljas 300 pounds fri bagagevigt samt fria sofvagnar. General-Agenterna i Skandinavien äro:

Christiania: J. KRANTZ, 11 Jernbanetorv. Trondhjem: BERNHARD MOE. Bergen: CASPER DREYER. Stavanger: BRÖDRENE HAABEHT. Christiansand: ARTHUR NORMANN. Göteborg: J. O. REIS, 40 SHIGATAN. Köpenhamn: LAUR LASSEN, 7 Nyhavn. Malmö: A. N. WIDE ÖREN, Hamnen. Stockholm: Kapten E. G. CARLSSON, Bredgränd 2.

RICHARDS, MILLS & CO., Liverpool, England.

ALLAN, DOMINION- OCH BEAVER LINIERNAS

Sälja passagerar biljetter mycket billigare än alla andra linier. Biljett priset till Winnipeg, via Quebec eller Montreal är:

Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Trondhjem, Esbjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger	\$30.00
" Hangö	34.00
" Åbo och Helsingfors	35.00
" Stockholm	33.00
" Wassa, Kristinestad och Björneborg	36.75
" Gamla Karleby, Jacobstad och Uléaborg	37.50

Tidtabeller och seglingslistor sändas fritt och alla förfrågningar besvaras med omgående.

SEGLINGSLISTA.

Från Liverpool	Ångare	Från Montreal
Juni 20	Numidian	Juli 6
" 27	Sardinian	" 13
Juli 4	Laurentian	" 20
" 11	Parisian	" 27

Från Liverpool	Ångare	Från Montreal
Juni 19	Oregon	Juli 4
" 26	Mariposa	" 11
Juli 4	Labrador	" 20
" 10	British Prince	" 25

Från Liverpool	Ångare	Från Montreal
Juni 18	Lake Ontario	Juli 3
" 25	Lake Huron	" 10
Juni 6	Lake Superior	" 24
" 13	Lake Winnipeg	" 31

Vidare upplysningar meddelas af hvem som helst ångbåtsagent, biljettagent vid Canada Pacific Jernvägen eller af

ROBERT KERR, GENERAL PASSAGERAR AGENT, WINNIPEG

A. J. Smale & Co.,

558 MAIN ST.

Hörnet af Rupert st. - WINNIPEG. Alla slags HERR- och DAM SKODON till ytterst låga priser. Prima varor. Gör oss ett besök och öfvertygta Eder om våra goda varor och låga priser.

Landsman, Sen hit!

Hos mig finnes prima NORSK FETSILL, SVENSK ANJOVIS, POTATISMJÖL, BRUNA BÖNOR, HALLONSAFT, MEDVURST från Göteborg samt allt hvad till en välordnad Speceri-affär hör. Besök eller skrif till

A. Hallonqvist, 325 LOGAN AVE., Winnipeg. OBS! Agenter önskas att sälja Lundins Enbärs Syrup. Goda vilkor.